

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAN, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 323. Okólnik C. 72 Ministerstwa Skarbu z dnia 18 sierpnia 1937 r. L. D. IV. 20548/2/37 w sprawie odprawy celnej środków wywołujących szkodliwe skutki dla zdrowia.

Poz. 324. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1937 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Grudziądza.

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR 62 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 25 SIERPNIA 1937 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 483 — z dnia 16 sierpnia 1937 r., w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanych w Bernie dnia 30 czerwca 1937 r.: 1) porozumienia dodatkowego do układu między Polską a Szwajcarią, dotyczącego uregulowania płatności handlowych, podpisanego w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r., 2) protokołu końcowego do powyższego porozumienia.

Poz. 484 — z dnia 16 sierpnia 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanych w Bernie dnia 30 czerwca 1937 r.: 1) protokołu dodatkowego do układu dodatkowego do konwencji handlowej między Polską a Szwajcarią z dnia 26 czerwca 1922 r., podpisanego dnia 3 lutego 1934 r., 2) protokołu końcowego do listy B, wymienionej w art. 2 powyższego protokołu dodatkowego.

Poz. 485 — z dnia 16 sierpnia 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 17 lipca 1937 r., o cleniu serów pochodzenia fińskiego.

OSWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz. 486 — z dnia 27 lipca 1937 r. w sprawie przystąpienia Afganistanu do międzynarodowej konwencji z dnia 12 września 1923 r. w sprawie zwalczania obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi.

Poz. 487 — z dnia 27 lipca 1937 r. w sprawie złożenia przez Meksyk dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 12 listopada 1921 r. o prawie zrzeszania się i koalicji pracowników rolnych.

Poz. 488 — z dnia 27 lipca 1937 r. w sprawie złożenia przez Meksyk dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 28 listopada 1919 r. w sprawie pracy nocnej młodocianych w przemyśle.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych

—oOo—

323.

OKÓLNİK C. 72 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 20548/2/37

w sprawie odprawy celnej środków wywołujących szkodliwe skutki dla zdrowia.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 379 z r. 1937), Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej, wyjaśnia, że pozwolenia na przywóz lub wywóz, wydawane przez Ministra Opieki Społecznej i Ministra Skarbu (§ 24 III p. 5 i § 25 p. 5 lit. „a” przepisów wykonawczych do prawa celnego) powinny być przedkładane przez strony wyłączone przy odprawie celnej artykułów wymienionych w okólnikach Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 30359/2/35 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 35, poz. 806), L. D. IV. 16674/2/36 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 21, poz. 658), L. D. IV. 9807/2/37 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 13, poz. 416) i L. D. IV. 9808/2/37 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 12, poz. 398) wraz z ewentualnymi późniejszymi uzupełnieniami.

Nadmienia się, że generalne pozwolenie Ministra Skarbu na dokonywanie odpraw celnych substancji i przetworów odurzających, wydane w formie okólnika C. 43 L. D. IV. 14573/3/37 z dnia 30 czerwca 1937 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 17, poz. 584), pozostaje w mocy.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) Czyżewski,
Naczelnik Wydziału.

—oOo—

324.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 czerwca 1937 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta
Grudziądza.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 629), — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzam herb miasta Grudziądza w następującej postaci:

W polu srebrnym zamek czerwony z dziewięcioma wieżami, zakończonymi gałkami i chorągiewkami złotymi; w czarnej niszy zamku postać biskupa do kolan, w infule, z modelem kościoła w ręce prawej, z pastorałem w ręce lewej. Szaty biskupie, infuła, model kościoła i pastorał — zło-

te. Twarz i ręce — barwy naturalnej. Okna w wieżach bocznych srebrne, okno w wieży środkowej i trzy okna zakratowane w murze zamku — czarne.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego miasta Grudziądza, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Wł. Korsak,
Podsekretarz Stanu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów generał F. Sławoj Składkowski, po krótkim wypoczynku, spędzonym we Francji, zatrzymał się w drodze powrotnej do Polski w Paryżu i złożył w towarzystwie ambasadora R. P. Łukasiewicza wizytę kurtuazyjną premierowi francuskiemu p. Camille Chautemps.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Władze bezpieczeństwa już w pierwszych dniach sierpniowych zostały poinformowane, iż na podstawie instrukcji pochodzącej z zewnątrz pewna grupa członków władz Stronnictwa Ludowego postanowiła proklamować w czasie obchodów zwycięstwa polskiego z r. 1920, t. j. w dniu 15 b. m., strajk polityczny chłopski, mający na celu wstrzymanie wszelkiej działalności gospodarczej między wsią i miastem na okres 10-ciu dni. Władze polityczne, konstatając następnie, że ten zamiar, przynoszący w pierwszej linii szkodę ludności rolniczej, nie ma widoków realizacji na terenie 14-tu województw, poleciły obserwować z całą czujnością bieg wydarzeń w dwóch województwach Małopolski (lwowskim i krakowskim), oraz przygotowały pewne zapasy aprowizacyjne na wypadek, gdyby lokalnie miały powstać jakiejkolwiek trudności w tym względzie. Istotnie okazało się, że poza sporadycznymi wypadkami, nie mającymi żadnego, nawet demonstracyjnego znaczenia, akcja strajkowa nabrała poważniejszego nasilenia w zachodniej części woj. lwowskiego, paru powiatach województwa krakowskiego oraz lokalnie w dwóch powiatach woj. tarnopolskiego. Już od pierwszego dnia tej akcji, t. j. od dn. 16 b. m., w szeregu miejscowości przechodzących, pochodzących ze Stronnictwa Ludowego, podniecili ludność wiejską do tego stopnia, iż demonstracja poczęła się przeradzać w sabotaż i akty gwałtu. Gwałtem nie dopuszczano spokojnej ludności do miast, gwałtem niszczone produkty pochodzenia wiejskiego, kierowane do miast, gwałtem próbowano wstrzymać ruch na szosach. Bojówki Stronnictwa Ludowego, podsycane przez element wyraźnie przestępczy, usiłowały nawet w tych miejscowościach (Dynów pow. brzozowski, Jarosław, Bochnia i Limanowa) przeciwdziałać siłą zarządzeniom i wystąpieniom władz bezpieczeństwa. Polecono z całą stanowczością wystąpić przeciw organizowanej akcji teroru i gwałtów. Spokój został wszędzie przywrócony. Sprawcy zająć sądownie będą z całą surowością prawa. Wszelkie próby podburzania ludności, gdziekolwiek miałyby się powtórzyć, zostaną stłumione i ukarane.

—oOo—